

VJERA

Piše: Damir Modrić,
održivi utopist

Za mene su vjera i vjerovanje jedinstveni produkt ljudskog uma, proizašao iz mehanizama nametnutih dušom. Religije i religiozni sustavi su posljedica potrebe da se vjera institucionalizira, kako bi se konfrontirala politici ili konkurenciji. Same institucije s vremenom postaju glomazne, vojno ustrojene, odmiču se od izvornog učenja i dogmatiziraju, što uvelike deformira izuzetno zdrave izvorne ideje

Uvod

U ovom napisu obradio sam pitanje vjere i vjerovanja. Tema je osjetljiva jer je praktički nedjeljiva od religijskih sustava, koji se u biti uz filozofiju i sociologiju jedini njome i bave. Za mene su vjera i vjerovanje jedinstveni produkt ljudskog uma, proizašao iz mehanizama nametnutih dušom. Religije i religiozni sustavi su posljedica potrebe da se vjera institucionalizira, kako bi se konfrontirala politici ili konkurenciji. Same institucije s vremenom postaju glo-

mazne, vojno ustrojene, odmiču se od izvornog učenja i dogmatiziraju, što uvelike deformira izuzetno zdrave izvorne ideje. U iznošenju ovog svog pogleda pokušao sam objasniti fenomen vjere odvojeno od sustava vjerovanja i religija. Pa pogledajte koliko sam u tome uspio.

Povijest vjere i vjerovanja

U potrazi za poslušnim Bogom.

Povijest vjere je povijest ljudskih strahova i ljudskog neznanja. Glo-

mazni sustavi svih religija, učenja svih sekta, a isto tako i sociološke religije tipa fašizam, nacionalizam, politički lijevi, politički desni, stranačko opredjeljenje itd. svjedoče o genezi ljudskog straha. Praljudi su pokušavali utjecati na sile kojih su se bojali iz jednostavnog razloga, jer nad njima nisu imali izravan utjecaj i vlast, kako bi ih manipulirali. Na njihovom nivou razumijevanja svijeta i odnosa bile su to prirodne sile: vatra, voda, zemlja, kojima su prinostili žrtve, pokušavajući ih udobrovoljiti i kontrolirati. No ponegdje ćete naći i

bogove životinje. U predjelima srednje i južne Amerike jaguar je često božanstvo, vjerojatno samo zato jer je u to doba narode na tom području zastrašivao, maltretirao i ugrožavao, a opstojao je u enormnom broju. Sociologija španjolsko portugalskih osvajača sa pratećom religijom, lako se nametnula zbog svoje tehnološke naprednosti. Možete zamisliti što se dešavalo u glavama domorodaca kada bi neki konkvistador na daljinu od 100 metara vatrenim štapom ubio utjelovljenog boga jaguara. Naravno da je nakon toga religijsko učenje katoličkih svećenika rado prihvaćeno, jer se ne bavi jagurom, time se bave lovci, vojska i psi goniči, već se bavi naprednijim urbanim problemima i strahovima, a uz to nudi oprost, utjehu i vječnu sreću.

I živjeli su tako sretni, dok nisu upoznali stvarnu zapadnjačku religiju na čelu sa njezinim bogom: Profitom. No, tada je već bilo kasno!

U svakom slučaju u našem religijskom okruženju vidljivo je da strah od boga, odnosno kazne onoga koji sve vidi, iz generacije u generaciju opada. To je zasigurno u izravnoj korelaciji sa naoko lakšim preživljavanjem u prozapadnoj kulturi. Iako to uopće nije istina, propagandni modeli nas uvjeravaju, kako već postoji: lijek za svaku bolest, blagostanje za svakog i kako novac nema boju i miris. Najčešći oltari molitve su Google i Facebook. Manijakalno sabirući arhaične informacije, najčešće bez razumijevanja, cijeli pomladak ljudskog roda tone u ugodu trača i lažni osjećaj sigurnosti, u kojem kao da sve postoji i svima je dostupno. Gubi se ambicija upregnuta u radoznalost i potreba za poboljšanjem, odnosi su sve površniji, a autoriteti praktički ne postoje. Proživljavamo možda najveću dekadenciju u povijesti ljudskih odnosa. Uvjeran sam u to, jer određena doza straha koju su ljudi pretvarali u pokretačku energiju, je stvarala visoke nivoe odgovornosti, žed za znanjem, potrebu za promjenom, ambiciju, a kroz sve prije navedeno i vjeru. Neambicio-

zan čovjek je Trnoružica uspavana ugodom, koja nerado propituje tokove svog života, lako se miri i prihvaća ponuđene joj instant modele opstanka. Vjera u transcendentno, koja iz tog transcendentnog donosi inovativna rješenja, gubi na značaju i snazi, jer u životu jača samo ono čime se intenzivno bavimo. Može se reći da čovjek tone u glib vlastitog samozadovoljstva, a kontakt sa skrivenom prirodom svemira i života nestaje iz fokusa, pa se time duhovni napredak čovječanstva usporava, duše tromo napreduju kroz materiju i iskustvo,

I živjeli su tako sretni, dok nisu upoznali stvarnu zapadnjačku religiju na čelu sa njezinim bogom: Profitom. No, tada je već bilo kasno!

što je velika šteta. Može se reći da većina ljudi svoju vjeru ograničava na vidljiv i njihovom umu razumljiv dio okruženja.

Temelj vjere

Bojim se, dakle postojim!

Proučavajući ljudsku povijest, primijetiti ćemo da dokle god sežu ljudska sjećanja seže i potreba za vjerovanjima i uspostavljanjem nekakvih sustava vjerovanja koji objašnjavaju ono što je transcendentno, odnosno ono što je barem u tom trenutku nedokučivo. Od najranijih šamanskih legendi do modernih vjerskih sustava i političkih ideologija, pojava se u svom temelju ponavlja, s time da su se vremenom pojavili i konfrontirajući sustavi koji negiraju opstojnost svega što čovjek ne može objasniti znanošću, no filozofski sagleda-

vajući taj nihilistički stav, shvatiti ćemo da i on predstavlja sustav vjerovanja.

Otkud čovjeku ta neutaživa i nezadrživa potreba za vjerovanjem bilo koje vrste?

Naravno da bi razumjeli ovu potrebu moramo ponovno dotaknuti temeljnu strukturu čovjeka. Već prije sam objasnio kako je ljudski rod posljedica inkarniranja duša u tijela koja praktički stalno evoluiraju. Sama duša se kroz pojedinačne inkarnacije očituje ograničeno, s time da sa brojem inkarnacija raste i količina očitovane duhovne kvalitete. Naravno ovaj proces nipošto ne treba shvatiti linearno. Kako bi se ljudski razvoj uopće odvijao onako kako treba, poštujući sve parametre napredovanja duše u materiju, a i slobodnu volju, uspostavio se jedan individualan paralelan proces, proces uma. Začetke ove pojave možemo primijetiti kod viših sisavaca: primata, slonova i dupina, a za divno čudo i kod ptica. Svojim umnim sposobnostima ptice kao vrana i papiga nadilaze školovanu djecu do adolescentske dobi. Jedino znanstveno objašnjenje je dovođenje u korelaciju veličine tijela i veličine mozga. Prije navedena stvorenja, a posebno čovjek prednjače u tom omjeru. Znanost već dugo govori o tome da čovjek svjesno koristi oko 5% mozga. Tu tvrdnju treba razumjeti ispravno. Jedan veliki dio mozga koristi se nesvjesno, no postoje i zone, odnosno područja, čiju svrhu znanost još uvijek ne može definirati. Sve izgleda kao da je ljudski mozak stvoren prevelik ili napredniji od trenutnih ljudskih mogućnosti. Pa upravo i ta činjenica potvrđuje tezu da tijelo evoluirati i evolucijom stvarati mogućnosti za očitovanje sve obilnijih količina kodova ljudske duše, a u ovoj činjenici se kriju i granice, odnosno raspon mogućnosti samorazvoja u trenutnoj inkarnaciji.

Dakle um je prvenstveno analitička sposobnost čovjeka da definira svoju poziciju u prostorno vremenom kontinuumu i da vođen time unutar njega i djeluje. U toj aktiv-

nosti koja traje cijeli život, ljudsko biće doživljava sebe, ali i svoju nepotpunost. Doživljaj nepotpunosti prvenstveno se svodi na osjećaj nekompletnog očitovanja osobnosti, te na nemogućnosti razumijevanja suštine života i njegovih zakonitosti. Nemogućnost ovladavanja prirodnim silama i vlastitom sudbinom temelj je ljudskih strahova. Na tom nivou se i javlja potreba za vjerom, koja postaje neophodni oblik umnog ponašanja. Mogu biti bolje i bolji. Mogu udobrovoljiti svijest koja vlada životom, da djeluje u skladu sa mojim željama. I jedna i druga teza su rezultat čovjekovog promišljanja, odnosno uma, koji tjeran strahovima sabire rezultate prošlosti, definira trenutnu poziciju i želi ugodniji rezultat već u najskorijoj budućnosti, vjerujući da jest ili nije u mogućnosti ishoditi ga.

U pozadini svakog vjerovanja je definiranje osobnog statusa i tendencija utjecaja na rezultat odnosno sudbinu.

Vjera i religija

Tko vjeruje ne osjeća strah!

Vjerovanje u religioznom smislu bi trebala biti osobni odnos između čovjeka i života, odnosno između čovjeka i božanskog. Poticaj da počnu nešto vjerovati, ljudi često dobiju u trenucima kada im je teško, boje se i ne vide izlaza u svojim problematičnim životima. Tada vrlo lako posežu za nekim postojećim političkim ili religioznim sustavom koji nudi zaštitu, tješi i daje provjerena rješenja. To je ponekad i dobro, jer recimo religijski sustavi čuvaju, prezentiraju i pokušavaju živjeti učenja koja su iznjedrile generacije proroka, mudraca i svetača, koji su u svojoj biti bili znanstvenici vjere i pokušali dokučiti istinu. Svi najčešće daju slična rješenja i upute, pa je u biti neprihvatljivo i nedopustivo vođenje bilo kakvog rata na religijskim osnovama. Koliko sam uspio proučiti povijest, iza svakog rata stoji novac, korist, odnosno religija «zlatnog telca».

Dakle već sam osjećaj pripadnosti nekoj grupaciji ili pokretu oslobađa ljude dijela njihovih primarnih strahova. Religije i vjerska učenja tu često daju visoke rezultate. No sumnjam da će i jedna religija čovjeku osim utočišta dati krajnja rješenja. Sve dok ne ostvarimo potpuno individualan i jasan odnos sa Bogom, bez tereta bilo kakve dogme, neće moći uspjeti doseći krajnje domete

Vjera u to da nešto zaslužujemo dovodi nas bliže poziciji da to i dobijemo. Ideja o neograničenom JA je najviši domet svakog vjerovanja

slobode, a time ni stvoriti uvjete za maksimalno duhovno očitovanje. Sloboda i istina su osnovni postulati duhovnog razvoja svakog pojedinca, a bilo kakvo institucionaliziranje ga ograničava.

Tajna vjere

Što vjerujem da jesam, to jesam!

Vjera kao umni mehanizam koji postoji u čovjeku, ne funkcionira samo u transcendentnom smislu. Mi ne razvijamo vjerovanja samo u odnosu spram nevidljivog i nerazumljivog nam okruženja. Vjera u sebe same je ono što nas vodi rezultatu. Vjera u to da nešto zaslužujemo dovodi nas bliže poziciji da to i dobijemo. Ideja o neograničenom JA je najviši domet svakog vjerovanja. JA mogu biti, bit ću i JA jesam božanski, najsvetija je molitva, koja uklanja sve prepreke na putu očitovanja duše. Naravno, ova rečenica je isprazna sama po sebi ukoliko nije popraćena rastućim uvjerenjem u tu činjenicu. Kako otkrivamo sebe i živimo svoje kvalitete svjesno ih birajući, bliže smo istini tko smo. U tom procesu je vjera nezamjenjiv umom stvoreni alat.

Zaključak

Što više prevladanog straha, to više raja!

Vjera je individualni fenomen i nije nužno vezana uz pripadnost bilo kakvoj vjerskoj ili sociološkoj grupi. U svojoj biti ona je rezultat promišljanja čovjeka o sebi samom. Važna je, jer ispravno ustrojena čini mehanizam koji blokirajuće strahove pretvara u pokretačku energiju. Taj proces uvijek nanovo čovjeka vraća u ravnotežu. Navedeno uravnoteženje rezultira porastom vibracija unutar sustava, što je uvjet za savršenije očitovanje duše.

O autoru

Damir Modrić od 1997. godine uspješno razvija praksu F.N.M.T. Fascio-neuro-muskularna terapija pouzdano uklanjanja napetosti iz tkiva koje uzrokuju razne poremećaje, bolesti i programirano emotivno ponašanje. Djeluje u Zagrebu i Rijeci. Informacije na www.anamo.hr ili na telefon 098-864597.

U slijedećem broju: Bog Sve do sada objavljene članke autora kolumne moguće je pronaći na www.anamo.hr. ●